

Keuzestress

Tips en adviezen om een snijmaïsras te kiezen

Een enorme lijst aan rassen is beschikbaar voor de teelt van snijmaïs. Het lijkt lastig om daaruit te kiezen, maar in de praktijk zorgen minder dan tien rassen voor meer dan tachtig procent van het areaal. Op deze pagina's belichten we de belangrijkste rassen waarmee de grootste leveranciers de markt op gaan. Een keuze hieruit adviseren aan de melkveehouder levert in combinatie met zorg voor de teelt bijna gegarandeerd een goed resultaat op. Het kan de keuzestress in elk geval flink verminderen.

Andere visie

Al jaren neemt KWS een geheel eigen positie in onder de leveranciers van maïszaden. Intensief onderzoek ligt hieraan ten grondslag, stelt directeur Jan Bakker. "Als eerste kwam KWS met het advies om rassen te telen met een goede stay-green en de vroegrijpheid af te meten aan de rijpheid van de korrel. Dat betekent ook dat je de korrelobbrengst als focus neemt", vertelt hij. Dit geldt volgens hem ook voor snijmaïs. "Daar de is de afgelopen vijftien jaar niets in veranderd. Uitgebreid onderzoek sterkt de visie van KWS alleen maar."

Korrel

Volgens KWS gaat het bij de teelt van maïs voor veevoer alleen om de korrel. Daar wordt bij dit bedrijf op veredeld en daardoor zijn het op de aanbevolen rassenlijst voor korrelmaïs en CCM en MKS en ook op de andere korrelmaïslijsten de KWS-rassen die de toon aangeven. Op de snijmaïsrassenlijsten is dat anders. KWS hecht daar ook niet aan, stelt Bakker. "Kwaliteitscijfers op snijmaïslijsten hebben geen andere dan een misleidende waarde voor teler en kweker", zegt hij. De visie legt KWS geen windeieren. In Europa is het merk met afstand marktleider in snijmaïs en ook in Nederland waren de KWS-rassen met 38 procent marktaandeel goed voor een eerste plaats.

De bijzondere positie van KWS is volgens Bakker een gevolg van de duidelijke focus op dat wat telt voor de economie op het boerenbedrijf: de productie van voederwaarde. En die zit alleen in de korrel "Maïs telen we alleen voor de rijpe korrel, net als bij granen. Daarom zijn we gericht op rassen die tijdig rijp zijn en een hoge korrelobbrengst geven. Alleen daarvan kan de boer melken."

Die visie vertaalt zich in rassen die veel korrel produceren en tijdig afrijpen om een goede bestendigheid van het zetmeel te krijgen. Dat is volgens Bakker de garantie voor de boer voor een goede melkgift en lage krachtvoerkosten.

Vraagtekens

Bakker plaatst ook grote vraagtekens bij de hele voederwaardebeoordeling waarop de rassenlijsten voor snijmaïs zijn gebaseerd. "Het probleem is dat voor die beoordeling de rassen op heel verschillende rijpheidsmomenten worden gemeten en beoordeeld. Sommige rassen worden relatief vroeg geoogst en andere laat. Dat is appels met peren vergelijken. Oogst je hetzelfde veld twee weken later, dan krijg je heel andere verhoudingen."

Succes Multitop uitbouwen

Voor Syngenta Seeds is de opdracht dit jaar simpel. Het bedrijf wil het succes van Multitop verder uitbouwen. Het ras is via de DLV-lijst in de markt gezet en heeft afgelopen jaar een sterke positie opgebouwd. Dat is te danken aan een hoge zetmeelopbrengst. Het ras geeft ook hoge korrelopbrengsten en kan wedijveren met de KWS-rassen. Het is daarbij nog iets beter dan bijvoorbeeld Torres en behoorlijk wat vroeger. Syngenta verwacht na de goede resultaten van dit jaar het marktaandeel verder te kunnen uitbouwen.

Het is volgens het bedrijf een ras dat een loonwerker gemakkelijk kan adviseren, omdat het niet alleen veel zetmeel geeft, maar ook een goede voederwaarde heeft. De boer heeft dus altijd een goede kuil.

Nieuw bij Syngenta is Milkytop. Dit ras is twee jaar onderzocht en gaat komend jaar het derde jaar van beproeving in op de aanbevelende rassenlijst. Het ras scoort goed wat betreft zetmeelgehalte en VEM-opbrengst. Dit jaar is het echter nog beperkt beschikbaar.

Een bewijs voor die visie ziet hij in de oogst-tijdstippenproeven die vijftien jaar zijn gedaan. "Deze zijn gepresenteerd in de zogenaamde maïorama's. Daar is veel in te lezen en er zijn vele conclusies uit te trekken. Daarin zie je dat gedurende de afrijping tussen 28 en 38 procent droge stof van de totale plant er veel verandert in de verhouding tussen kolf en de rest van de plant. Rassen die laat afrijpen, lijken in lab-analyses door de vele suikers en de geringere veroudering in een jonge fase een hoge celwandverteerbaarheid en voederwaarde te hebben. In de praktijk is dat echter heel anders."

De rassenlijstcommissie lijkt dat bezwaar te onderkennen. Om die reden is de aanbevelende rassenlijst nu overgestapt naar een proefveldverwerking waarbij de rassen in twee verschillende vroegheidsgroepen worden geoogst. Bakker zegt dat het probleem hiermee niet is opgelost. "Nog steeds worden de rassen geoogst in het dynamische traject tussen de 30 en 38 procent droge stof.

Men blijft appels met peren vergelijken en daarbij komt er nog een volgend probleem dat je de groepen ook niet meer met elkaar kunt vergelijken."

Daarnaast kloppen volgens Bakker de lab-analyses van de maïmonsters en de kuilmonsters niet.

"Uitgebreid onderzoek door KWS toont aan dat dezelfde monsters bij elk laboratorium een andere celwandverteerbaarheid, andere zetmeelcijfers en andere VEM- en VOS-cijfers geven. Ook is de volgorde van rassen meestal anders. En binnen hetzelfde lab geven analyses met andere incubatietijden heel andere cijfers. Je kunt er geen peil op trekken."

Op basis van verder onderzoek betwijfelt Bakker of er wel één gram van de celwanden die de koe binnen gaan nog in de koe wordt verteerd. "De biogasinstallatie heeft er dertig dagen voor nodig. Het lab 48 uur... maar dan

Veel korrels in de kuil. Dat is het doel van KWS, want zo redeneren zij; telers die veel goed kuilvoer oogsten met veel korrels in de maïs, hebben ook geld om de loonwerker te betalen.

is het wel tot poeder vernalen. Bij de koe zal het buiten zijn voordat het zover is. Daarom vergist mest nog."

Financieel rendement

Al deze onderzoeken bevestigen Bakker in zijn stelling dat het gaat om de kolf: "De waarde van de maïs zit in de korrel. De restplant is net als bij graan van waarde als buikvulling en pensstimulator, niet als voederwaardeleverancier. Het is bij het achterlaten een welkome bemesting voor het land. Verder is de voederwaarde van snijmaïs in de proeven niet te evalueren en ik betwijfel of ze het correct kunnen evalueren op de laboratoria. De teler c.q. veehouder die de hoogste korrelopbrengst van zijn land haalt, heeft zeker het hoogste financieel rendement."

Om die hoge opbrengsten te halen heeft KWS een aantal rassen, die in Nederland al enkele jaren een sterke positie in de verkoopstatistieken innemen. Denk aan Torres, Ronaldinio en de Ricardinio die de afgelopen jaren sterk in

opkomst is. Afgelopen jaar is daar de Millesim bijgekomen die wat later is dan de Ronaldinio en Ricardinio, maar hoge opbrengsten realiseert. Volgens beproevingen van KWS scoren deze rassen in korrelopbrengst duidelijk beter dan veel van de huidige toppers op de rassenlijst. Met name de Ricardinio en Millesim springen er uit. Dit zijn dan ook de rassen waar Bakker de komende jaren mee aan de top verwacht te blijven. "Het zijn rassen die bij een goede teelt 15 tot 17 ton graan kunnen leveren. Maar dan moet je er wel alles aan doen om de bodem gezond te houden en te zorgen voor een goede bemestingstoestand."

Voor Bakker is het dus wel duidelijk; "Een loonwerker die de visie van KWS volgt, kan daarvan profiteren. Met de tien tot vijftien procent meer korrel uit de KWS-maïs kunnen de klanten tenminste de loonwerker ook betalen."

Tekst: Toon van der Stok

Foto's: CUMELA Communicatie en leveranciers